

TAZETTE #9

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 07/08/2015

TWEEMAAL JONG MUZIEK

VERSLAG SAGES COMME DES SAUVAGES EN DRS

SAGES COMME DES SAUVAGES

"Dit is ons *ergste* concert in Vlaanderen. Wij zijn heel blij hier in Oostende *in te dringen*." Met dit aandoenlijke Google Translate-Nederlands opende het Brusselse Sages Comme Des Sauvages gisteren een bijzonder concert in de zacht verlichte zaal van Atelier kleinVerhaal.

Een bijzonderheid die we voor het gemak in drie delen opsplitsen. Eerst en vooral is er de nogal atypische podiumverschijning van Ismaël Colombani en Ava Carrère: Colombani in strak gestreept pak, Carrère als verknipte indiaan, beiden met roodgeverfd voorhoofd. Carrère: "Het is een vorm van bricolage, van evocatie. We willen een carnavaleske, feestelijke sfeer oproepen. Tegelijk is het een ritueel geworden; voor een show elkaars gezicht schilderen om het hoofd leeg te maken."

Bijzonderheid twee: het instrumentarium. Tenzij u zoiets heeft van: "Ah ja, natuurlijk, de cavaquinho, bouzouki en bendir. Heb ik thuis ook liggen." We betwijfelen het. Zeker is dat dit duo niet meer nodig heeft om een hartverwarmende set op te bouwen waarin uptempo folk, weemoedige chanson en Creoolse melodieën versmelten. Denk Louise Attaque op kousenvoeten, Manu Chao met een krop in de keel, Joe Dassin in een folky bui. Ook de intrigerende zang rekenen we bij dit instrumentarium – een mix van Frans, Engels en Creools. Colombani: "Muziek is een manier om nieuwe talen te ontdekken, om poëzie te verbeelden zonder per se alles te willen begrijpen. We snappen zelf niet alles wat we zingen, en dat is niet erg. Het gaat om het gevoel dat je wil uitdrukken."

Bijzonderheid nummer drie toont zich in het kleurrijke verhaal rond de groep. Terwijl Colombani als vroegtijdige schoolverlater in verschillende experimentele bands speelde in Lyon, was Ava Carrère in de weer met kartonnen instrumenten en cabaret. Een Facebookberichtje bracht beiden bij elkaar, waarna ze doodleuk alle prijzen wonnen in een muziekconcorso ("That was awkward") en het concept "*Vacai*" uitvonden: muziek spelen om rond te komen. Vanaf daar bracht het toeval hen in Parijs, een opnamestudio en nu voor het eerst ook in Vlaanderen. En dat wij daar blij om zijn. Zeer blij.

DRS

Half elf, aankomen in Fort Napoleon en getraakteerd worden op een cava-ontbijt. Het Oostendse DRS (Dr. Schnabel) had een slechtere eerste indruk kunnen maken op het hoofdzakelijk iets oudere publiek. Wat die tweede indruk betreft – trash/hardcore/punk zonder scrupules – daar waren de meningen ietwat over verdeeld. Of zoals de band het zelf uitdrukte: “Dit was één van de raarste dingen die we al ooit gedaan hebben.”

Hoewel dit energieke vijftal hun set begon met akoestische gitaren, werden deze al snel ingewisseld voor het soort waar je iemand de kop mee kan inslaan. Scheurend, hard, opgefokt en, bovenal, smerig. Laat deze sloophamer van geluid je echter niet misleiden: achter DRS zitten wel degelijk getalenteerde muzikanten die weten waar ze mee bezig zijn. Krulle: “We willen van verschillende genres iets nemen om zo onze eigen sound vorm te geven. Door telkens dat soort vernieuwende en speciale dingen in onze muziek te steken, proberen we onszelf ook steeds beter maken.”

DRIE VRAGEN AAN SAGES COMME DES SAUVAGES

Met welke muzikale held zouden jullie graag eens in zee gaan?

“Danyel Waro, een fantastisch muzikant met een prachtige stem. Hij is bovendien heel erg geïnspireerd door slavenmuziek en zwarte blues. Die speciale ritmes worden gebruikt om geesten op te roepen en een trance te creëren.”

Wat zouden jullie graag te lezen krijgen in het juryverslag?

“Dat ze wel eens aan tafel willen schuiven met ons. Voedsel is erg belangrijk voor ons. Wanneer we iemand leuk vinden zeggen we ‘met die zou ik wel eens een maaltijd willen nuttigen’.”

Voor welke (denkbeeldige) gebeurtenis, beeld, film, scène, ..., zouden jullie graag de soundtrack schrijven?

“Alex van Warmerdam (*regisseur van onder andere 'Abel' en 'Borgman', EV*) mag ons altijd vragen om de soundtrack te schrijven voor zijn volgende film!”

DRIE VRAGEN AAN DRS

Met welke muzikale held zouden jullie graag eens in zee gaan?

“Dat kunnen er veel zijn. We zouden in ieder geval heel graag eens op het podium staan met Bad Brains, de band die dit subgenre heeft gestart door... Tja, door gewoon iets sneller te spelen dan de rest eigenlijk.”

Wat zouden jullie graag te lezen krijgen in het juryverslag?

“Het liefst van al zouden we graag eens een goed onderbouwde review krijgen. Soms lezen we artikels over ons, waarbij de schrijver totaal geen idee heeft van wat we doen. Dat kan frustrerend zijn.”

Voor welke (denkbeeldige) gebeurtenis, beeld, film, scène, ..., zouden jullie graag de soundtrack schrijven?

“Als ze van *Ex-Drummer* nog eens een film maken willen we daar wel een nummer voor inspielen. En anders: de Spanjaarden die Oostende binnenvallen, of de keizer van Oostende zijn troonbestijging.”

SAGES COMME DES SAUVAGES: VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON
DRS: VANDAAG OM 16U AAN DE DRIE GAPERS

HET MISLUKKEN ALS REFRAIN VERSLAG ILSE MARIËN / ‘VERSLAGEN’

Wanneer iemand aankondigt dat ze een dagboek – “uitgebreid en gedetailleerd” nog wel – heeft bijgehouden van een reeks professionele tegenslagen, rijst de vraag: waarom? Is het om achteraf, als het stof is gaan liggen en het bloeden is gestelpt, tot nieuwe inzichten te komen, om er lessen uit te trekken? Of is het om een moeilijke periode, die in het geval van actrice en moraalfilosofe Ilse Mariën blijkbaar meerdere jaren in beslag nam, definitief te kunnen klasseren? Afgaand op haar theatermonoloog *Verslagen*, op TAZ te zien in een conferentiezaal van het Royal Astrid Hotel, is die laatste uitleg weinig waarschijnlijk. Haar teleurstellingen in diverse contexten – een extreem intense auditie bij Jan Fabre (zijn er andere, bij hem? Maar dit terzijde), een auditie voor een burleske striptease, om twee voorbeelden uit *Verslagen* te noemen – worden door haarzelf publiekelijk opgerakeld in de vorm van een aanvankelijk nog vrij afstandelijk exposé, met behulp van een *flip chart*. Afstandelijk in de zeggings- of het spel, want evengoed schuilt er een onmiskenbare gretigheid in deze oefening. Zelfkastijding als reinigend theaterritueel? Het is de zelfcensuur alleszins voorbij en dat kan op scène tot radicale en dus spannende taferelen leiden. Helaas is de eerste helft van deze openhartige solo vrij mat, ondanks het emotionele onderwerp. Dat heeft, onder meer, met het volume van de tekst te maken. Het “uitgebreide en gedetailleerde” karakter van Mariën's tekst kan misschien werken als lectuur, maar voor het podium is dit zeer breedvoerig materiaal, vol beschrijvingen en bijgedachten. *Kill your darlings*, de aloude oproep blijft immer relevant – ook op deze negentiende festivaleditie. Wanneer Mariën na het eerste uur een pauze aankondigt en het publiek een glaasje water aanbiedt, zodat zij zich kan voorbereiden op haar laatste “verslag”, maakt een aantal toeschouwers van die gelegenheid gebruik om stilte naar buiten te glippen. Dat is altijd spijtig, zo'n zwijgend statement. In dit geval des te meer omdat het sterkste deel nog moet komen, zo blijkt. Voor haar vierde en ultieme verslag ondergaat de actrice een ware metamorfose: ze transformeert in een verzopen Antwerpse charmezanger, een soort van alter ego waardoor de voorstelling een onverwachte injectie krijgt, zowel inhoudelijk als wat het energieniveau betreft. Weg is de eenduidigheid van een jonge theatermaker die nadrukkelijk herinneringen aaneenrijgt: *Verslagen* wordt ineens een dimensie rijker, met een knipoog bovendien. Haar vermomming als uitgezakte man lijkt Mariën vleugels te geven, een amusante paradox die bekroond wordt met een lied, de van Gloria Gaynor bekende glitterballenhymne ‘I Will Survive’ – maar dan met een aangepaste tekst in het plat *Aantwaarps*. De wederopstanding is een feit. (SH)

VANAVOND OM 19U30 IN ROYAL ASTRID HOTEL

REBELSE VOGEL

VERSLAG 'SCARLET ANANSI OCLOO'

De voorstelling *Scarlet Anansi Ocloo* toont de geschiedenis als de eeuwige terugkeer van het gelijke. En dat gelijke heet geweld. Gorges Ocloo creëert een Medea met blanke hals en zwarte mombakkes. Ze spreekt alle talen, lijkt van alle tijden. Ze geeft zichzelf vele namen. De naam van rode spin, van Jihad-strijdster Tatjana W. en van schikgodin Moira. Ze is van schrikbarende mythische omvang, maar staat tegelijk te midden van de historische werkelijkheid. Medea wordt een metafoor voor de mensheid die zichzelf uitmoordt. De tekst waarmee ze het publiek bezweert, is een patchwork à la Heiner Müller van allerhande teksten en referenties. *Django Unchained*, romanpassages, nazistische slogans, *smashing* hits van Stromae, Samson en De Mens er als bittere ironie achteraan. De Rwandese genocide ook, die in de loop van de voorstelling aan belang wint. De beelden die Ocloo gebruikt zijn hard en doen huiveren. Hij voert een ballet in bloed op met een minotaurusmasker aan. Een babylijkje valt uit de lucht. Slagzinnen worden ontrold op doeken: *'Can't have peace without Krieg.'* Medea troont op kadavers.

Toch is *Scarlet Anansi Ocloo* noch een moraliserend, noch een nihilistisch stuk. Zoals uit de titel van de voorstelling blijkt, aanschouwt Ocloo de geschiedenis niet als een afstandelijke, met de vinger wijzende buitenstaander. Hij maakt er onverminderd deel van uit, trekt roze damesschoenen aan en tooit zichzelf met een bruidsluier. Als Medea koestert hij een kadaver als een kind. De aria *L'amour est un oiseau rebelle* van Bizet weerklinkt. En aan het einde van het stuk volgt de opstand: Hilde Van Mieghem vertelt over het exotische Lokeren en weigert nog de rol van Medea te spelen. 'Zijt gij god?', vraagt ze regisseur Ocloo verontwaardigd. De weigering om een geschiedenis van geweld nog verder te zetten. Maar willens nillens blijft ze 'de dochter van Medea.' *Scarlet Anansi Ocloo* is een schrander stuk over de vraag hoe een jonge generatie zich tot het geweld van het verleden moet verhouden en haar blik op de toekomst kan richten. (MV)

VANDAAG OM 20U IN BASISCHOOL KROONLAAN

VEEL PRAKTIJKEN NAAST ELKAAR

VERSLAG SALONGESPREK 'SCHRIJVEN VOOR THEATER VANDAAG'

Centrale gast Theater Zuidpool staat voornamelijk bekend voor zijn teksttheater. Daarom besloot het gezelschap op TAZ ook een salongesprek te wijden aan de theaterschrijfp praktijk van vandaag. Die is de afgelopen decennia immers aan een immense verandering onderhevig: van klassieke theaterteksten met dramatische dialogen naar allerlei postdramatische mengvormen. In het Vlaamse theater bestaan die twee paradigma's, drama en postdrama, echter vrolijk naast elkaar.

Toch betoogde theaterwetenschapper Thomas Crombez, als prikkelend opstapje naar het salongesprek, dat de klassieke theaterschrijver tot een vorig tijdperk lijkt te behoren, of daartoe zal behoren in de nabije toekomst. Met dat soort auteur doelt hij op de schrijver die – al dan niet op een stoffig zolderkamertje – in opdracht van gezelschappen aan dialogen knutselt en voorst weinig uitstaans heeft met de praktijk van het theater maken. Uit het cijfermateriaal van Crombez blijkt dat liefst vijfenzeventig procent van de teksten op TAZ geschreven is door zogenaamde *hybride* auteurs, auteurs die naast tekstschrijver ook acteur, regisseur of dramaturg zijn. Klopt het dat de schrijfp praktijk zich vandaag veel dichter of zelfs op de scène situeert? Die vraag legde Crombez voor aan enkele gerenommeerde schrijvers en makers: Judith De Joode van BOG, Tom Lanoye, Bart Meuleman en Jeroen Olyslaegers.

Het antwoord erop bleek – niet bepaald verrassend – erg verschillend voor iedere gast, maar de wijze waarop De Joode enerzijds en Lanoye anderzijds omgaan met tekstmateriaal ligt beslist het verst uit elkaar. De Joode schrijft theaterteksten samen met haar collega's van BOG. Voor het collectief is taal bovendien slechts één manier om een vorm te vinden voor het verhaal dat het wil vertellen, naast beeld, licht, klank, geluid et cetera. Lanoye is daarentegen de meest klassieke theaterschrijver van de uitgenodigde gasten en verklaarde tijdens het salongesprek dan ook *carrément* dat hij niet hoeft opgebeld te worden als een stuk niet rond de taal en haar finesses draait. Hij hield zowel een pleidooi voor de rijkdom van het Vlaamse theater, waarin uiteenlopende theaterpraktijken (ook tekstloze) naast elkaar bestaan, als voor de publicatie, de lectuur en literaire waarde van toneelteksten.

Meuleman en Olyslaegers situeren zich ergens tussen De Joode en Lanoye in. Auteur-regisseur Meuleman verkiest tegenwoordig meer afstand tussen het schrijven van een tekst en de encenering ervan, maar hij stelde ook dat die afstand een grote betrokkenheid bij de praktijk van het theater maken naderhand niet in de weg staat. Olyslaegers benadrukte eveneens de wisselwerking tussen het schrijven van teksten en het op de planken brengen ervan. Hij gaf het voorbeeld van performer Andrew Van Ostade, die een geweldige indruk naliet op Olyslaegers en hem op die manier inspireerde voor het Dionysuspersonage in *Mount Olympus*.

Het salongesprek werd afgesloten met de voorstelling van het boek *Theater: een westerse geschiedenis* door RITS-coördinator Karel Vanhaesebrouck. Hij las daarbij een bijzonder leeswaardige tekst voor, die veel rijker is aan ideeën dan de reclamepraatjes die men normaliter op boekvoorstellingen te slikken krijgt. De tekst toont beknopt de noodzaak aan van een historisch perspectief in het hedendaagse (kunst)onderwijs. De volledige versie vindt u terug op de website van TAZ, maar de essentie van zijn betoog wil *TAZette* u niet onthouden:

'Studenten en docenten gaan via een zogeheten credit-contract een economische relatie met elkaar aan. Daarbij staat niet de intrinsieke ontwikkeling als mens centraal (o, wat een inefficiëntie) maar wordt de efficiëntste en dus kortste weg naar het behalen van vooropgestelde, uniforme competenties beoogd. Die drijfveer wordt ons als neutraal en objectief aangeprezen, terwijl het systeem waarin scholen vandaag dienen te functioneren, diep en diep ideologisch is. Misschien is daarom historisch onderwijs in het kunstonderwijs maar ook daarbuiten meer dan ooit nodig. En moeten we teruggrijpen naar Walter Benjamin, die ons leerde dat het verleden de mens kan helpen ontwaken uit de collectieve waas van het heden. Geschiedenis moet ons helpen om opnieuw ideologisch te durven denken over ons heden, om de betrekkelijkheid en dus ook de veranderbaarheid van dat heden te durven zien én denken.' (MV)

EEN LIJF VAN PLASTICINE

VERSLAG 'ANECKXANDER'

Een witte dansvloer, zwarte gordijnen eromheen. Stilte. Een man in een zwart herenpak komt de witte vloer opgewandeld, zet er een keyboard neer en enkele accessoires: zwarte bokshandschoenen, zwarte plateauzolen, een witte middeleeuwse sierkraag. Een voorstelling in zwart-wit dus.

Dank zij een trucje met het vloerkleed staat hij plots poedelnaakt voor de zaal. Rijzig, atletisch, knap. Geen gram overbodigheid.

Dan beweegt hij: als een insect, een primate, een reptiel. Hij laat zijn strakke, getrainde spieren rollen. Verkent hun limieten, zoekt de pijngrens op en lijkt er over te gaan. Alexander Vantournhout is een acrobaat die zijn lijf rekt en strekt op een manier die vreemd aandoet en tegelijk vertrouwde beelden oproept. Zijn lange hals beweegt als die van een gans. De titel van deze voorstelling ontstond trouwens uit een opmerking over die lange hals: Alexander werd *Aneckxander*.

Zonder twijfel ontwaart elke toeschouwer in deze performance andere beelden. Ik zag alvast *De Denker* van Rodin passeren, flarden Jeroen Bosch, de verwrongen figuren van Francis Bacon, en vooral veel Berlinde De Bruyckere. Het lichaam van Vantournhout lijkt wel uit plasticine te bestaan.

Enkele noten Arvo Pärt op de piano. Een sober ballet. Stilte. Dezelfde bewegingen, nu met plateauschoenen. Stilte. Een variatie op de tonen van Arvo Pärt. Hetzelfde ballet met plateauschoenen én bokshandschoenen. Stilte. Arvo Pärt.

Dansen met plateauschoenen, bokshandschoenen en witte kraag. Stilte. De voorstelling is repetitief, uitgepuurd en sober.

Maar bij momenten ook grappig. Met het eindeloze uitrekken van zijn tong, tot wel 20 centimeter, en de suggestie dat hij met zijn penis hetzelfde zou kunnen doen, krijgt hij de lachers op de hand. We bevinden ons in de schemerzone tussen dans en circus, acrobatie en poëzie, bevreemding en magie.

Dat hoeft niet te verbazen, want Alexander Vantournhout studeerde zowel aan de Brusselse circushogeschool ESAC als aan de gerenommeerde dansopleiding P.A.R.T.S.. Met Aneckxander creëerde hij, samen met dramaturge Bauke Lievens – gespecialiseerd in hedendaags circus – een *must see*. Geheel terecht kreeg deze virtuoze performance dan ook een oververdovend applaus. (AL)

VANDAAG OM 22U IN KAZ

DAGKLAPPER: VRIJDAG 07/08/2015

10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar.		LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	FOTO-EXPO Fotografisch overzicht van 10 jaar Theater Zuidpool.	THEATER ZUIDPOOL	KAFFIEBAR FAM JANSEN	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	SCHILDER AAN ZEE Schilder Stijn Dierckx maakt live een portret van Theater Zuidpool.	STIJN DIERCKX	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-22U	DRL	BELGISCH CONGO BELGE Postzegelschilderijtjes met een veelzijdig verhaal.	TUUR & FLUP MARINUS	CC DGP/LOKETTENZAAL	RAND	GRATIS
11-19U	DRL	FAMILIEPARK Kindervoorstellingen voor alle leeftijden.	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK DIVERS	
11U00	240'	FIGARO Een komische rollercoaster vol amoreuze verwikkelingen en doldwaze plotwendingen.	COMP. MARIUS	M. HENDRIKAPARK	THEATER	€ 30.00
11U00	180'	MONONOMADEN Een reis langs drie bijzondere solo's: 2 performances en een comedyvoorstelling.	MONONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	60'	PERSCONFERENTIE FILMFESTIVAL OOSTENDE Persconferentie Filmfestival Oostende (11-19 sept) met o.a. Master Maaik Cafmeyer.	FFO	CC DGP/PANORAMA	RAND	GRATIS
11U00	180'	STEREONOMADEN Een reis langs drie bijzondere duetten: van dans tot performance.	STEREONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U30	45'	SAGES COMME DES SAUVAGES Folky met instrumenten als de Braziliaanse cavaquinho en de Griekse bouzouki.	SAGES COMME DES SAUVAGES	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€ 5.00
11U30	60'	TOONMOMENT THEATERWEEK MU-ZEE-UM Toonmoment eerste Kleuter-Theaterweek van mu-zee-um, 4-6 jarigen.	MU-ZEE-UM	BASISSCH. DE GROEIBOOM	RAND	GRATIS
14-22U	DRL	DRIJVEN EN OVERDRIJVEN Een tochtje in een kleine sloep voor een babbel en een drankje.	GERARD HERMAN	LEOPOLDPARK (VIJVER)	RAND	1 JETON
14U30	90'	RULE™ Een grensoverschrijdend spel dat politieke issues en persoonlijke grenzen ter discussie stelt, gespeeld door het publiek.	EMKE IDEMA ...	ZONNEBLOEM	THEATER	€ 12.00
15-18U	45'	DRS 'Osténdsche' hardcore en snedige gitaren.	DRS	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS

15U00	70'	ACHTER 'T ETEN Een moeder en dochter lijken elkaar op een moeilijk moment in hun leven beter te leren kennen.	HET KIP & LOD	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
15U00	180'	MONONOMADEN Een reis langs drie bijzondere solo's: 2 performances en een comedyvoorstelling.	MONONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	180'	STEREONOMADEN Een reis langs drie bijzondere duetten: van dans tot performance.	STEREONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	50'	THE LOVER (VARIATION ON LOCATION) Een exploratie van mens en natuur met een minutieuze zin voor detail, van vinger- en teentop tot het puntje van de tong.	BÁRA SIGFÚSDÓTTIR	HANGAAR 1	THEATER	UV
15U00	60'	TOONMOMENT THEATERWEEK MU-ZEE-UM Toonmoment Theater- en Circusweek van mu-zee-um, 7-14 jarigen	MU-ZEE-UM	BASISSCH. DE GROEIBOOM	RAND	GRATIS
15U30	70'	DE BLOEDMOOIE JULINKA Een work in progress over Julinka die op zoek gaat naar haar verloren verleden en haar leven probeert te reconstrueren.	THEATER ZUIDPOOL	CC DGP/FOYER KLEINE POST	THEATER	UV
16U00	75'	MASTERCLASS DE METHODE (TOONMOMENT) Toonmoment van de 5daagse masterclass rond muziektheater.	PAUL KOEK/DE VEENFABRIEK	CC DGP/STUDIO +1	RAND	GRATIS
16U00	60'	DE ZOMER VAN 36 Begeleide wandeling in de voetsporen van Joseph Roth.	ELS SNICK	VERTREK LEOPOLDPARK	RAND	UV
16U00	70'	SOLACE Een reconstructie van een uit de hand gelopen repetitieproces.	HANNAH DE MEYER	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€ 8.00
16U00	90'	UITGELEZEN/DE ZEVENDE DAG Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Erwin Mortier & Tom Lanoye.	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMAZAAL	LITERATUUR	€ 10.00
16U30	70'	DECEPTIVE BODIES Over hoe de taal van het lichaam geïnterpreteerd en gemanipuleerd kan worden.	D. BOUCKAERT & C. VANDEN EYNDE/HIROS	MU.ZEE	THEATER	€ 12.00
17U00	90'	LANGS DE KAPELLEKENSBAAN (AVANT-PREMIÈRE) Actieve presentatie door cineast André Schreuders over de filmische reis langs de Kapellekensbaan.	ANDRÉ SCHREUDERS	CC DGP/KLAS	RAND (FILM)	€ 5.00
17U00	105'	THE GOLDBERG CHRONICLES Een rechtszaakdrama over een Duitse ondernemersfamilie die in 1919 in Brussel terecht staat.	LISABOA & KUIPERSKAAI	FORTSTRAAT 5	THEATER	UV
18U00	50'	THE LOVER (VARIATION ON LOCATION) Een exploratie van mens en natuur met een minutieuze zin voor detail, van vinger- en teentop tot het puntje van de tong.	BÁRA SIGFÚSDÓTTIR	HANGAAR 1	THEATER	UV
19U00	90'	REIZEN JIHAD Over een jonge Vlaamse bekeerlinge die naar Syrië vertrekt om te strijden.	SINCOLLECTIEF	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
19U00	60'	[THE MACHINE] Door continue elkaars woorden en gebaren te reproduceren is de output van deze slimme "machine" telkens anders.	ORION MAXTED	AZ ST.- JAN	THEATER	€ 8.00
19U30	70'	DE BLOEDMOOIE JULINKA Een work in progress over Julinka die op zoek gaat naar haar verloren verleden en haar leven probeert te reconstrueren.	THEATER ZUIDPOOL	CC DGP/FOYER KLEINE POST	THEATER	UV
19U30	120'	VERSLAGEN Een actrice op zoek naar werk brengt verslag uit van haar auditie-ervaringen.	ILSE MARIËN	ROYAL ASTRID HOTEL	THEATER	€ 12.00
20U00	40'	COPYCAT Dansvoorstelling die de vinger legt op onze onbewuste neiging om te kopiëren.	NONO C.	H. BAELSKAAI 18 A	THEATER	UV
20U00	45'	PIQUET Punk, pop en Nederlandstalige pittige vocals.	PIQUET	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€ 5.00
20U00	80'	PRESENTATIE VAN EEN ONGECENSUREERD MOPPENBOEK Een waardevolle poging om in te gaan tegen de cynische oneliners en dooddoeners.	REBEKKA DE WIT/D E T H E A T E R M A K E R	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
20U00	90'	RULE™ Een grensoverschrijdend spel dat politieke issues en persoonlijke grenzen ter discussie stelt, gespeeld door het publiek.	EMKE IDEMA ...	ZONNEBLOEM	THEATER	€ 12.00
20U00	80'	SCARLET ANANSI OCLOO In deze eigenzinnige bewerking is Medea de moeder van alle genocides.	GORGES OCLOO	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	€ 8.00
21U00	70'	ACHTER 'T ETEN Een moeder en dochter lijken elkaar op een moeilijk moment in hun leven beter te leren kennen.	HET KIP & LOD	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
21U00	55'	CONTACT-O-MATIC Een voorstelling in een wassalon over hoe we over 'de vreemdeling' denken.	DUC DUQUENNOY/FREEK NEIRYNCK	SELFASH	THEATER	UV
21U00	90'	DE EXTREMISTEN Actuashow waarin auteurs, acteurs en specialisten zich over één vorm van extremisme buigt. Vandaag: Kim de Gelder.	HET NUT/DEBUREN/TAZ/VRIJSTAAT O.	VRIJSTAAT O.	ACTUASHOW	€ 12.00
21U00	85'	DE MEINHOF/MEDEA ... Terwijl Medea en Ulrike Meinhof versmelten, verliezen de spelers zich in hun rollen en eigen politieke situatie.	E. VAN DE MAELE/F. STALLAERT/A. VAN KERSCHAUVER/R. DEKIMPE	ATHENEUM	THEATER	UV
21U00	100'	GRAINDELAVOIX Meerstemmige gezangen in de eeuwenoude devotietraditie.	GRAINDELAVOIX	ST.-PETRUS-EN-PAULUSKERK	MUZIEK	UV
21U00	85'	ONE HOT MINUTE Ontregelend, vreemd en liefdevol muziektheater met een stroom van voorwerpen, gedachten en personages.	TOUKI DELPHINE/VEENFABRIEK	HALVE MAAN	THEATER	€ 16.00
21U00	90'	THE OSTEND STREET ORKESTRA Kleurrijk Oostends muziekensemble, ongehinderd door stijl of genre.	KLEINVERHAAL	LOODS NMBS	MUZIEK	€ 6.00
21U00	60'	PRINSEN EN PRINSESSEN DER POËZIE Een ode aan twee te vroeg overleden dichters. Door Roderik Six en Erik Jan Harmens.	THOMAS BLONDEAU/MARTIJN TEERLINCK	CC DGP/PANORAMAZAAL	LITERATUUR	€ 8.00
21U00	65'	ÜBER-ICH Een parodie op elke vorm van elitarisme, groepshierarchie en het haantjesgedrag van jongens onder elkaar.	LAIKA & MICHAÏ GEYZEN	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	UV
22U00	55'	ANECKXANDER Een tragikomisch zelfportret waarin het lichaam zich tegelijk blootstelt en tracht te verstoppen.	A. VANTOURNHOUT/B. LIEVENS	KAZ	THEATER	UV
22U00	120'	CAFÉ PARADIS Wervelend spektakel met woord, muziek en dans in de sfeer van de jaren twintig en dertig.	JOSEPH ROTH GENOOTSCHAP	PÂTISSERIE V/D BERGHE	THEATER	UV
22U30	30'	DE NACHTMIS Kunstkritiek in een nieuw jasje met twee gezelschappen of gasten en een mystery-presentator.	DE ZENDELINGEN	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
22U30	45'	MATT WATTS Poëtisch, intimistisch gitaarspel met gevoel voor de folktraditie.	MATT WATTS	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€ 5.00
24U00	100'	GRAINDELAVOIX Meerstemmige gezangen in de eeuwenoude devotietraditie.	GRAINDELAVOIX	ST.-PETRUS-EN-PAULUSKERK	MUZIEK	UV

TABLEAUX VIVANTS IN MUZEE

VERSLAG 'DECEPTIVE BODIES'

In *Deceptive Bodies* nemen danseres Charlotte Vanden Eynde en actrice/beeldend kunstenaar Dolores Bouckaert je mee in verschillende zalen van Mu.ZEE. De benen van Charlotte zijn ingetaped, als was ze verminkt. Dolores lijkt uitbundiger en sterker. Aanvankelijk zitten ze wat verveeld te schuifelen op twee stoelen aan de ingang. Ze hebben meer aandacht voor hun handen, dan voor de toeschouwer.

Ze verplaatsten hun stoelen naar de overloop van de trap. Daar zien we hen vanuit kikvorsperspectief aan hun haren trekken. Haren en handen zullen de hele voorstelling lang een belangrijke rol blijven spelen.

Boven aan de trap begint de voorstelling echt. Stoelen worden op houten paletten gezet en de zaal van Ensor en Spilliaert binnengerold. Er gebeurt aanvankelijk niet veel: wat getrek en gedraai aan elkaars lichaam. Dolores zet een zwarte kroon op het hoofd van Charlotte, en drapeert haar in een zwarte cape. Een koningin op haar troon, gezicht op LIJDEN. Alles gebeurt in een doodse stilte.

We verhuizen naar de fotozaal. De in het zwart gehulde koningin heft haar handen ten hemel. Opengesperde vingers worden klauwen, handen worden vuisten. Geen enkele beweging voert ze zelf uit. Het is Dolores die de handen van Charlotte manipuleert – ze speelt er mee als was het een marionet. Alles gebeurt tergend langzaam en in doodse stilte. Geleidelijk aan zie ik archetypische beelden verschijnen: het Vrijheidsbeeld, de Piëta van Michelangelo...

Van de fotozaal gaat het richting gelijkvloers. Daar nemen Vanden Eynde en Bouckaert alweer plaats op een stoel. Ze zijn ondertussen in vele lagen textiel gedrapeerd. Textiel dat niet alleen als kostuum dienst doet, maar ook als accessoire. Net als hun haren. Hiermee zullen ze emoties en beelden oproepen. Ik zie een vrouw op de verlostafel, de uitgestrekte hand van een bedelares, een martelares. Ik zie ontblote borsten die meer pijn suggereren dan erotiek, een hand op een vulva die geen genot verraad. Of beeld ik me dat maar in?

Charlotte Vanden Eynde en Dolores Bouckaert verdiepten zich in het fenomeen 'hysterie', een zogezegde vrouwenziekte. Zij zetten zichzelf te kijk, zoals de negentiende-eeuwse arts Charcot hysterische vrouwen presenteerde aan het brede publiek. In *Deceptive Bodies* exploreren ze hoe de taal van het lichaam geïnterpreteerd en gemanipuleerd kan worden.

Een inzicht of een verhaal houd ik aan deze performance niet over. Wel een resem krachtige beelden. Beelden om in te lijsten en in een museum op te hangen. (AL)

T/M ZA 8/08 TELKENS OM 16U30 IN MU.ZEE

'SPIJT AAN HET EINDE VAN IEDERE BLADZIJDE'

VERSLAG VAN 'LANGS DE KAPELLEKENSBAAN'

Gisterenmiddag ging TAZette kijken naar de avant-première van *Langs de Kapellekensbaan*, een documentaire van André Schreuders. De Nederlandse filosoof-filmmaker vertrok daarvoor van zijn fascinatie voor Louis Paul Boons meesterwerk *De Kapellekensbaan*. De aanwezigen kregen drie keer twintig minuten documentaire voorgeschoteld en tussendoor gaf Schreuders wat duiding bij het creatieproces. Dat was geen overbodige luxe, want de documentaire is noch een verfilming van het boek, noch het leven zoals het is: de Kapellekensbaan anno vandaag. Schreuders maakte wel degelijk opnames van de weg tussen Aalst en Erembodegem, maar daar vond hij niks meer terug dan wat uitgewoonde huizen, een vervallen fabriek en moerasgebied. Bijgevolg evoceert de documentaire veeleer de manier waarop hij het boek heeft gelezen en herlezen – “traag, met spijt aan het einde van iedere bladzijde”. Zo bevat de documentaire veel superslomo's (van een slak, van poëtische pluisjes in de wind). Sommige stukken deden zelfs denken aan Terrence Malicks etherische *The Tree of Life*.

De documentaire is extra complex omdat die (ten minste) twee lagen aan de meerlagige roman toevoegt. Ten eerste voegt de film beelden van de Kapellekensbaan toe aan de teksten van Boon, die Zuidpolder Koen van Kaam voorleest. Ten tweede duikt de documentairemaker zelf als personage op in de film en commentarieert hij de totstandkoming ervan, zoals het personage Boontje in *De Kapellekensbaan* commentaar geeft op zijn historische roman over Ondineke. Schreuders zoekt daarbij steeds naar een symbiose tussen tekst en beeld: de tekstloze stukken bevatten vaak enige handeling, terwijl er dikwijls nagenoeg niks gebeurt wanneer van Kaam voorleest. De cineast probeert op die manier enigszins de methode van Boon bij het schrijven van *De Kapellekensbaan* te benaderen: nu eens zoomt hij in op details, dan weer zoomt hij uit om een film te maken die “het Ganse Leven” toont, “geniaal in bijkomstigheden”. (MV)

VANDAAG NOG OM 17U IN DGP (KLAS)

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

EXTREMISTEN #4 MALIKA EL AROUD

VERSLAG TER PLEKKE DOOR JIBBE WILLEMS

HET VERLANGEN VIS TE ZIJN

Op de een of andere manier moet ik deze week veel aan vissen denken. Misschien omdat we aan zee zitten. Of misschien omdat ik verlang naar een vrij zweven door het water. Ik voel verlangen om een vis te zijn. Geen zeepaardje. Want wanneer die moet vechten of vluchten, raakt hij in verwarring en valt hij in slaap. En wanneer de wereld vecht, wanneer de wereld vlucht, wil ik niet in slaap vallen.

Even verlangde ik een sardientje te zijn, beschut door grote scholen soortgenoten door de oceanen zwemmend. Wanneer er een haai voorbij komt, wervelen zij in spiralen zo groot als kathedralen door het water. Zo proberen ze de haai in verwarring te brengen, met het blikkeren van hun zilveren schubben, met de reflectie van zonlicht in de doden ogen van de haai.

Maar het haalt niet veel uit. Terwijl de sardines alle kanten uitschieten en alle veiligheidsmaatregelen proberen te treffen die ze kunnen verzinnen, hapt de haai doodgemoedereerd in het zeebanket. Zo voel ik mij al wanneer ik op het vliegveld in de rij voor controle sta. Misschien verlang ik beter haai te zijn.

Maar de haai moet blijven zwemmen omdat hij anders geen zuurstof uit het water haalt. Als een witte haai stopt met zwemmen, krijgt hij geen adem en verdrinkt hij. Nooit krijgt hij rust, want de rust brengt hem de dood. En een verdrinkende vis, dat is voor mij het toppunt van tragiek.

Ik wil niet verdrinken als ik in slaap val, ik wil niet afgehaapt worden door een haai, ik wil niet in slaap vallen wanneer ik zou moeten vechten of vluchten. En ach, dacht ik, ik ben ook niet zo'n goede zwemmer. En van zout water word ik misselijk. En ik vind vissen seksueel gezien niet echt superaantrekkelijk. En ik ben nu eenmaal in een mensenlichaam geboren. En en en... Het verlangen vis te zijn begon te tanen. Ik blijf toch liever in mijn eigen lijf. Misschien ben ik te tevreden in mijn eigen lijf.

Jibbe Willems

VANAVOND OM 21U IN VRIJSTAAT O. SCHRIJVER JEROEN OLYSLAEGHERS, ACTRICE SARAH JONKER EN DESKUNDIGE KIM DUCHATEAU OVER KIM DE GELDER.

TELEX

Wijzigingen aan het programma:

- *Contact-O-Matic* duurt 55' in plaats van 70'.
- *De Meinhof/Medea* duurt 85' in plaats van 105'.
- *VERSLAGEN*: voorstelling duurt twee uur met pauze.
- *The Goldberg Chronicles*: nog steeds in Fortstraat 5, maar in openlucht. Hierdoor wel toegankelijk voor andersvaliden. Aangepaste kledij is aan te raden.

De wandeling *De Zomer van '36* eindigt in galerie BeauSite, waar een potret van Joseph Roth wordt tentoongesteld. Morgen wordt dit werk van Bjorn Baelen er geveild om 15 uur. Daarna kun je het portret nog tot 31 oktober bewonderen, steeds in BeauSite op de dijk (Albert I-Promenade 39).

Avant-première *Langs de Kapellekensbaan*: cineast André Schreuders komt twee fragmenten van elk ongeveer 30 minuten presenteren. Geen klassieke filmvertoning, maar een actieve presentatie met mogelijkheid tot vragen! Vandaag om 17 uur in cc De Grote Post, de Klas.

Ga vandaag een kijkje nemen in school De Groeiboorn (H. Serruyslaan 28) voor het gratis toonmoment van de workshops van Mu-Zee-um. Om 11.30 uur kun je de kunsten van de 4- tot 6-jarigen zien en om 15 uur tonen de 7- tot 14-jarigen wat ze deze week hebben uitgespookt.

De voorstellingen in het kader van het project *Uit de kast* wisselen van uur: *De Rioolvogels* speelt om 14 uur en *Hartehoutworm* om 11 uur. Beide projecten zijn gratis en gaan op zaterdag 8/8 door in Vrijstaat O.

Vanavond vult Cut Me Show de reeks gast-dj's van Monsieur Le Selecteur Jan Ducheyne aan. De voorlaatste Midnight Music Sessions, vanaf middernacht in het CultuurCafé!

Vandaag zeker gaan beleven: The Ostend Street Orchestra. De sociaal-artistische werking kleinVerhaal verzamelde een bonte groep Oostendenaars, die een wispelturig repertoire samenstelde.

Nog eens een oproep aan alle festivalbezoekers: enkele nachten geleden is in het Cultuurcafé de iPod van onze Muziekselecteur Jan Ducheyne gestolen. Aangezien we de onverlaat die daarvoor verantwoordelijk is, niet publiekelijk kunnen geselen op deze pagina's (helaas, en een oproep om zichzelf aan te geven zal wellicht niet veel indruk maken), vragen we alle bezoekers om goed op hun spullen te letten, de komende dagen en nachten. Wie dat wil, mag onze treurende Muziekselecteur ook een hart onder de riem steken, in de vorm van een warme knuffel of een pintje. Het kan alleen maar helpen om zijn innerlijke blues weer uit te vouwen tot de brede muzikale waaier die we van hem kennen: van disco tot house en alles wat daartussen zit. En jazz. Ja, voor alles: JAZZ...!

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Ewoud Vermote, Matthias Velle, Ann Lepère, Phéline Thierens, Simon Vandekerckhove

Foto's: Inge Baes, Rik Vannevel, Ken Aelbrecht, Jolien Fagard, Marc Maillard

VU: LUC MUYLAERT, TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A, 8400 OOSTENDE